

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๐/๒๕๖๖

วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { ผู้อำนวยการโรงเรียนหิมจีน ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองระนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ปรับปรุงแก้ไขเทศรําคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ประเภทการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ ๖๕ ถนนเรืองราษฎร์ ตำบลเขานินเวศน์ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้รับคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเทศรําคาญ ตามคำแนะนำของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ จังหวัดภูเก็ต โดย ๑) ให้จัดทำอาคารปิดคลุม ตลอดแนวช่องเปิดกำแพงของอาคารหรือมาตรการอื่นใด เพื่อมิให้ระดับเสียงดังจากกิจกรรมของโรงเรียน ช่วงเวลาใด ๆ เกินระดับเสียงรบกวน ๒) ติดตั้งวัสดุดูดซับเสียงโดยรอบอาคารที่ปิดคลุม ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง และขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้สามารถดำเนินการต่อไปได้โดยไม่เกิดความเสียหาย

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยมีบุคคลภายในโรงเรียนลงลายมือชื่อ เป็นผู้รับคำสั่งไว้แทน ปรากฏหลักฐานในสำเนาคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เป็นหนังสือลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบ ข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๒๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและ ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๒๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ รน ๕๒๐๐๕/๒๒๙๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ชี้แจงแก้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๔๒๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แจ้งให้ ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๑.๐๕/๓๘๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวเกศรา วัฒนสมัย

ตำแหน่งนิติกร...

ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๘-๑๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

โรงเรียนหิมขินเป็นสถานศึกษาประเภทการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ถูกร้องเรียนจากผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากกิจกรรมของโรงเรียน และมีการร้องเรียนเรื่องเสียงดังอย่างต่อเนื่อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต เข้าตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ณ บ้านพักของผู้ร้องเรียน เมื่อวันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ พบว่า ทุกช่วงเวลาที่มีค่าระดับเสียงรบกวนเกินค่ามาตรฐาน เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงใช้อำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญ ตามคำแนะนำของสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ จังหวัดภูเก็ต ดังนี้ ๑) จัดทำอาคารปิดคลุมตลอดแนวช่องเปิดกำแพงของอาคารหรือมาตรการอื่นใด เพื่อมิให้ระดับเสียงดังจากกิจกรรมของโรงเรียน ณ ช่วงเวลาใดๆ เกินระดับเสียงรบกวนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) กำหนด ๒) ติดตั้งวัสดุดูดซับเสียงโดยรอบอาคารที่ปิดคลุม โดยให้ดำเนินการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนและขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) ได้จัดทำผนังกันเสียงเพิ่มเติม ยาว ๑๔ เมตร สูง ๒ เมตร กันระหว่างโรงเรียนกับบ้านผู้ร้องเรียน โดยผนังกันเสียงสร้างบนกำแพงของโรงเรียน ๒) โรงเรียนหิมขินเป็นโรงเรียนเอกชน ในระบบประเภทศึกษาสงเคราะห์ มีนักเรียนจำนวน ๑,๕๒๐ คน จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ มาตรา ๙ และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ และมาตรา ๔๘ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กยากจนด้อยโอกาส ไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยได้รับการจัดสรรเงินอุดหนุนรายบุคคลตามจำนวนนักเรียนที่มี เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย เงินเดือน ค่าจ้างผู้บริหาร ครู และบุคลากรรวมจำนวน ๗๕ คน รวมถึงค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการบริหารจัดการศึกษา เช่น ค่าวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ค่าสาธารณูปโภค โดยเงินอุดหนุนที่ได้รับในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อการพัฒนาโรงเรียนให้ปรับเปลี่ยนเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงเป็นปัจจัยจำกัดประการหนึ่งในการปรับปรุงโรงคลุมกันเสียงรบกวน ประกอบกับความไม่ชัดเจนในคำสั่งที่ให้ดำเนินการโดยไม่มีรายละเอียดว่าจะต้องดำเนินการขนาดเท่าใด ทำอย่างไรบ้าง ใช้วัสดุแบบใดในการเก็บเสียง หากดำเนินการไปแล้ว แก้ไขปัญหาไม่ได้จะส่งผลกระทบเป็นภาระค่าใช้จ่ายของโรงเรียน และการให้จัดทำผนังกันเสียงเพื่อลดเสียงรบกวนให้กับผู้ร้องไม่ได้พิจารณาความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียนและบุคลากรภายในโรงเรียน เช่น คิวรณ์ยนต์จะฟุ้งกระจายภายในโรงเรียน อากาศไม่ถ่ายเท แสงสว่างและลมที่ควรจะมี การวัดระดับเสียงในวันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ ที่ระบุว่าค่าระดับเสียงรบกวนเกิน ๑๐ เดซิเบลเอ โรงเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมกับการวัดค่าระดับเสียง ณ บ้านของผู้ร้องซึ่งอยู่ติดกับถนนเรื่องราษฎร์ มีลักษณะเป็นร้านค้า โดยจุดที่วัดเสียงขณะมีการรบกวนอยู่ ๖ จุด คือ บริเวณระเบียงด้านนอกห้องครัว และบริเวณห้องครัวภายในบ้านพักอาศัย ดังนั้น ในขณะที่ทำการวัดระดับเสียง อาจจะมีเสียงดังจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่เสียงดังจากภายในโรงเรียน เช่น เสียงรถยนต์ที่วิ่งบนถนนเรื่องราษฎร์ เสียงนกหวีดของตำรวจจราจรซึ่งมาทำหน้าที่หน้าโรงเรียน เสียงจากร้านค้าที่ค้าขายใกล้เคียงโรงเรียน ดังนั้นการวัดค่าระดับเสียงขณะมีการรบกวนอาจจะไม่ถูกต้อง ขอให้ทบทวนวิธีการวัดและมีคนกลางที่ได้รับการยอมรับจากทั้งสองฝ่าย ในขณะเดียวกันการปรับลดระดับเสียงต้องปรับลงระดับใดที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน และจะต้องไม่ส่งผลกระทบกับการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ในส่วนนี้ สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ จังหวัดภูเก็ต ไม่ได้มีการแจ้งรายละเอียด ส่งผลให้โรงเรียนไม่สามารถจัดทำมาตรการควบคุมเสียงรบกวนได้ ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนนั้น โรงเรียนต้องดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้

อย่างหลากหลาย...

อย่างหลากหลายผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทุกฉบับ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก้ข้อเท็จจริง สรุปความได้ว่า วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองระนองได้รับเรื่องร้องเรียนผ่านทางเว็บไซต์ เรื่องเร่งรัดให้โรงเรียนหมิงชินปฏิบัติตามคำสั่งของเทศบาลเมืองระนอง ที่ รน ๕๒๐๐๕/๑๐๔ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ โดยแจ้งว่ายังได้รับความเดือดร้อน จากเสียงนกหวีดการโรง และฟุตบอลตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๒๐.๐๐ น. ต่อมาวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองระนอง ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงขณะตรวจสอบพบว่า ไม่มีการซ้อมฟุตบอลซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนให้ข้อมูลว่า ก่อนหน้าได้มีการซ้อมกีฬาฟุตบอลในช่วงเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ถึง ๒๐.๐๐ น. เป็นการซ้อมของเด็กนักเรียนอายุ ๑๐-๑๒ ปี เพื่อทำการแข่งขันจริง โดยการซ้อมไม่ได้ใช้นกหวีดเป็นสัญญาณเนื่องจากก่อนหน้านี้โรงเรียนได้รับคำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญไปแล้วจึงงดใช้นกหวีด ปัจจุบันการทำการซ้อมกีฬากลายในโรงเรียนมีการใช้สัญญาณและเสียงจากครูผู้สอนแทนการใช้นกหวีดหรือใช้ในกรณีจำเป็นเท่านั้น และในกรณีที่มีการแจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงนกหวีดจากการโรง ตอนนี้ไม่มีการใช้เนื่องจากโรงเรียนยังไม่ได้เปิดทำการสอน จึงได้แนะนำให้ลดใช้เสียงในการทำการกิจกรรมต่าง ๆ หากมีการจัดกิจกรรมในคราวต่อไป จากนั้นวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองระนองได้รับเรื่องร้องเรียนทางโทรศัพท์ว่า มีการซ้อมกีฬาเสียงดัง และได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า มีการซ้อมกีฬาฟุตบอลจริง โดยฝึกซ้อมนักกีฬา ๒ กลุ่มรวมจำนวน ๕๐ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จำนวน ๒ วันระหว่างเวลา ๑๖.๐๐ ถึง ๒๐.๐๐ น. เพื่อไปแข่งขันในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปกติจะฝึกซ้อมที่สนามฟุตบอลเทศบาลเมืองระนอง แต่เนื่องจากฝนตกบ่อย สนามแฉะและลื่น จึงขออนุญาตผู้อำนวยการใช้สถานที่ฝึกซ้อมชั่วคราววันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองระนองจึงส่งหนังสือรายงานผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังผู้ร้องเรียนทราบ ต่อมาวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองระนองได้รับหนังสือจากกรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุข ว่าผู้ร้องเรียนแจ้งเรื่องร้องเรียนผ่านศูนย์รับข้อร้องเรียนและชมเชยกรมอนามัย ว่าได้รับความเดือดร้อนจากการเล่นฟุตบอลทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๔ โมงเย็น ถึง ๒ ทุ่ม กรมอนามัยจึงขอให้เทศบาลเมืองระนองตรวจสอบข้อเท็จจริงรวมทั้งกำหนดแนวทาง วิธีการ หรือมาตรการเพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และสร้างความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายโดยเร่งด่วน ต่อมาวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ เทศบาลเมืองระนองรายงานผลการดำเนินงานเหตุร้องเรียนให้กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขทราบ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับเรื่องร้องเรียนทางโทรศัพท์ว่า เสียงเป่านกหวีดของการโรงและเสียงเคาะสวตมนต์จากศาลเจ้าดังรบกวน ในเวลา ๒๐.๐๐ น. ถึง ๐๓.๐๐ น. และได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พบว่า โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน โดยจัดประชุมในวันที่ ๗-๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ วันละ ๒ รอบ รอบเช้าเวลา ๐๙.๓๐ น. ถึง ๑๐.๓๐ น. และรอบบ่ายเวลา ๑๓.๓๐ น. ถึง ๑๔.๓๐ น. ซึ่งต้องใช้นกหวีดเป็นสัญญาณในการระบายรถผู้ปกครองนักเรียนและพบว่าโรงเรียนใช้ศาลเจ้าชกเด็กถือส้อมประกอบพิธีไหว้เทวดา ซึ่งเป็นงานประจำปี ระหว่างวันที่ ๔-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พิธีเริ่มเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. - ๒๑.๐๐ น. (ใช้สวตมนต์เวลา ๓๐ นาที สอบถามประชาชนจำนวน ๕ หลังคาเรือนที่มีหลังบ้านติดกับศาลเจ้าแจ้งว่า ได้ยินเสียงสวตมนต์ ในช่วงเวลา ๒๐.๐๐ น. ถึง ๒๑.๐๐ น. (ตรงตามที่โรงเรียนแจ้ง) แต่ไม่ได้รับรบกวน วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองจึงส่งหนังสือรายงานผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังผู้ร้องเรียนทราบ วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดระนอง ว่าได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ร้องเรียน (เพิ่มเติม) ผ่านสายด่วน ๑๕๖๗ ว่าปัจจุบันยังคงได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากโรงเรียนรบกวน ต้องการให้สร้างกำแพงกันเสียงรบกวนและห้ามมิให้มีการใช้เสียงเกิน ๑๐ เดซิเบลเอ จึงให้เทศบาลเมืองระนองตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และรายงานผลการดำเนินการให้ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดระนองทราบ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองขอความอนุเคราะห์

เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่จากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ร่วมตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ต่อมาวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า โรงเรียนเปิดการเรียนแบบออนไลน์ซึ่งผู้ร้องได้ร้องเรียนขณะที่โรงเรียน ปิดการเรียนในชั้นเรียน ซึ่งเปิดการเรียนจำนวน ๕๐ เปอร์เซนต์ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดจำนวน ๑,๕๔๐ คน แต่มีนักเรียนมาเรียนจริงเฉลี่ยวันละประมาณ ๓๐๐ คน เปิดเรียนระหว่างวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ขณะทำการเรียนแบบออนไลน์โรงเรียนได้งดการจัดกิจกรรมหน้าเสาธงไม่มีการเปิดเครื่องเสียง ในตอนเช้าไม่ใช้นกหวีด งดกิจกรรมการออกกำลังกาย ปรับลดระดับเสียงของเครื่องเสียงจากเดิมเปิดในระดับ ๔ เป็นระดับ ๒ และปรับทิศทางของลำโพง จากนั้นวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองรายงานผลการ ดำเนินการเรื่องร้องเรียน กรณีเสียงรบกวนจากโรงเรียนหมิงซิน ไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดระนองทราบ ต่อมาวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์เทศบาล เมืองระนองว่า โรงเรียนส่งเสียงดังรบกวนเป็นเสียงนกหวีดจากอาคารโรง ในช่วงเวลา ๐๗.๐๐ น. ถึง ๐๘.๐๐ และ ๑๕.๓๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. จึงขอให้เทศบาลลงโทษตามกฎหมาย วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เทศบาล เมืองระนองได้รับคำร้องเหตุเดือดร้อนรำคาญจากผู้ร้องเรียนว่า โรงเรียนสร้างความรำคาญส่งเสียงดัง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเทศบาล วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าโรงเรียน ใช้นกหวีดเป็นสัญญาณ โดยมีแหล่งกำเนิดเสียงสองทางคือ จากตำรวจจราจรที่ใช้สัญญาณนกหวีดบริเวณทางแยก โรงเรียนหมิงซิน และจากอาคารโรงของโรงเรียนที่ใช้สัญญาณนกหวีดบริเวณทางเข้าโรงเรียนซึ่งใกล้กับบ้านผู้ร้องเรียน จากการสอบถามผู้อำนวยการแจ้งว่า โรงเรียนได้เปิดเรียนในรูปแบบออนไลน์มาตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีจำนวนนักเรียนรวมประมาณ ๒,๒๐๐ คน การใช้นกหวีดให้สัญญาณในการระบายรถผู้ปกครองใช้ในช่วงเวลา ประมาณ ๐๗.๐๐ น. ถึง ๑๘.๐๐ น. และ ๑๕.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. โดยจะมีตำรวจจราจร และภารโรงของโรงเรียน เป็นผู้ใช้สัญญาณนกหวีด ซึ่งโรงเรียนได้กำชับให้การโรงใช้นกหวีดเท่าที่จำเป็น และในวันที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ไม่มา เพื่ออำนวยความสะดวกและเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนและผู้ปกครอง วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ไปยังผู้ร้องเรียนทราบ จากนั้นวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนอง ได้รับหนังสือจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้ชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับหนังสือ จากศาลากลางจังหวัดระนองให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ กรณีได้รับความเดือดร้อนเสียงดัง จากโรงเรียนหมิงซิน และกรณีเสียงดังจากแตรรถขณะขับผ่านศาลเจ้าชกเต็กสือ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองตรวจสอบข้อเท็จจริงจากคลิปหลักฐานที่แนบมา พร้อมจัดทำประกาศเทศบาลเมืองระนอง เรื่อง ขอความร่วมมือประชาชนลดใช้เสียงแตรรถขณะขับผ่านถนนในช่วงเขตโรงเรียน วัด โรงพยาบาล หรือพื้นที่ ที่มีป้ายห้ามกีดขวาง วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองรายงานผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ไปยังจังหวัดระนองทราบ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนอง ขอความอนุเคราะห์ตรวจวัดระดับ เสียงรบกวน (ครั้งที่ ๓) จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ (ภูเก็ต) และชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณา ไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และจังหวัดระนอง วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนอง ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา (เพิ่มเติม) ให้จังหวัด ระนองทราบ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับเรื่องร้องเรียนทางโทรศัพท์ว่าได้รับความเดือดร้อนเสียงดังจากโรงเรียนหมิงซิน ใช้เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนกรณีเสียงดังจากโรงเรียนหมิงซิน (ครั้งที่ ๓) จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ จังหวัดภูเก็ต โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ พบว่า ทุกช่วงเวลาที่ตรวจวัดระดับเสียงรบกวนมีค่าระดับเสียงรบกวน

เกินค่ามาตรฐาน วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองออกคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ให้ระงับเหตุรำคาญ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เทศบาลเมืองระนองได้รับหนังสือจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๕ จังหวัดภูเก็ต เรื่อง เหตุร้องเรียนเข้ากรณีเหตุเดือดร้อนรำคาญเสียงดังจากโรงเรียนหมิงซิน

เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองระนอง ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑-๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ พบว่า โรงเรียนหมิงซินตั้งอยู่เลขที่ ๖๕ ถนนเรืองราษฎร์ ตำบลขานินเวศน์ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง อยู่แหล่งชุมชนหนาแน่น ในเขตเมืองระนอง บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นอาคารพาณิชย์ ประกอบกิจการค้าขาย และเป็นที่อยู่อาศัยโดยติดกับพื้นที่ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดกับถนนส่วนบุคคล บ้านผู้ร้องเรียน โรงจอดรถ โรงพิมพ์ และร้านกาแฟ ทิศใต้ติดกับศาลเจ้าไทหล่า (เค่งจิวฮ่วยก่วน) และตลาดสดเทศบาลเมืองระนอง ทิศตะวันออกติดกับถนนเรืองราษฎร์ พักอาศัยและพาณิชย์กรรม ทิศตะวันตกติดกับโรงจอดรถของโรงพิมพ์ อาคารบ้านพักอาศัย และคลังสินค้า โรงเรียนหมิงซินเป็นสถานศึกษา ประเภทศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเปิดสอนวันจันทร์ - วันศุกร์ มีกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ บนเนื้อที่ ๑ ไร่ ๓ งาน ๒๘ ตารางวา มีเด็กนักเรียนประมาณ ๑,๕๒๐ คน มีบุคลากรครูและลูกจ้างรวม ๗๕ คน มีอาคารเรียนเป็นตึก ๔ ชั้น และมีชั้นใต้ดิน อาคารหลัก ๓ อาคาร ประกอบกันเป็นรูปตัวยูเปิดออกทางด้านทิศเหนือซึ่งเป็นด้านของบ้านของผู้ร้องเรียน ด้านหน้าอาคารติดตั้งหลังคากันแดดคลุมพื้นที่สนามขนาดพื้นที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ลักษณะเป็นโรงคลุม โครงสร้างเหล็กความสูงเทียบเท่าอาคาร ๔ ชั้น หลังคามุมด้วยเมทัลชีท ใช้เป็นลานอเนกประสงค์ ปูด้วยพื้นคอนกรีต สร้างมาประมาณ ๗ ปี ไว้ทำกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียน เช่น เข้าแถวเคารพธงชาติ เรียนในวิชาพลศึกษา และเป็นสถานที่วิ่งเล่นของเด็กนักเรียน เนื่องจากโรงเรียนมีพื้นที่น้อยทำให้กิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนจะต้องใช้บริเวณลานอเนกประสงค์ ซึ่งค่อนข้างมีความแออัด ด้านทางทิศเหนือกั้นด้วยกำแพงซีเมนต์สูงประมาณ ๓ เมตร และกั้นด้วยตาข่ายเหล็ก ด้านติดกับบ้านผู้ร้องเรียน ต่อจากกำแพงซีเมนต์กั้นด้วยแผ่นเมทัลชีทประกอบกับโครงเหล็กความหนาเท่ากำแพงสูง ๒ เมตร ยาว ๒๐ เมตร และปรับปรุงสร้างกำแพงเพิ่มเติมยาว ๑๔ เมตร สูง ๒ เมตร กั้นระหว่างโรงเรียนกับบ้านผู้ร้องเรียน สุขลักษณะพื้นที่ภายในได้รับการดูแล สะอาด ไม่มีขยะตกค้าง ความปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ เป็นไปตามมาตรฐาน การจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้ และสุขาภิบาลอาหาร เป็นไปตามมาตรฐาน การจัดการมลพิษทางอากาศและมลพิษทางเสียง ไม่มีมลพิษทางอากาศ การจัดการน้ำเสีย มูลฝอยของเสียอันตราย และสิ่งปฏิกูล น้ำเสียและสิ่งปฏิกูลจัดการตามมาตรฐานอาคาร ขยะเก็บรวบรวมและมีรถเทศบาลมารับ ไม่พบของเสียอันตราย มีมาตรการป้องกันมลพิษทางเสียง โดยการลดการใช้เครื่องขยายเสียง และใช้เสียงในกิจกรรมต่างๆ ให้น้อยที่สุด มีการติดตั้งกำแพงกันเสียงระหว่างโรงเรียนและบ้านผู้ร้องเรียน (ติดตั้งเพียงบางส่วน และวัสดุที่ใช้เป็นเมทัลชีท) การป้องกันเหตุรำคาญ ไม่มีแนวป้องกัน (Buffer zone) มาตรการที่โรงเรียนดำเนินการป้องกันด้านเสียง มีดังนี้ ๑. ด้านการจราจรของโรงเรียนใช้สัญญาณมือแทนการใช้นกหวีด ๒. ปรับลดระดับเสียงในการใช้เครื่องขยายเสียงให้เบาลงกว่าเดิม ๓. เคลื่อนย้ายลำโพงจากเดิมจุดที่ ๑ เดิมวางอยู่ตรงประตูทางเข้าโรงเรียนอาคารที่ ๑ ด้านทิศตะวันออกฝั่งที่ติดกับถนนเรืองราษฎร์ เปลี่ยนมาตั้งบริเวณกึ่งกลางของอาคารเดิม และหันทิศทางลำโพงไม่ให้ไปทางบ้านผู้ร้องเรียน ๔. เคลื่อนย้ายลำโพงจากเดิมจุดที่ ๒ เดิมตั้งอยู่ตรงจุดวางน้ำดื่มอาคารด้านทิศใต้ฝั่งที่ติดกับศาลเจ้า และลำโพงจะหันหน้าไปทางทิศเหนือซึ่งเป็นทิศทางบ้านผู้ร้องเรียน เปลี่ยนเป็นให้มาอยู่บริเวณริมกำแพงกึ่งกลางของลานอเนกประสงค์ และหันทิศทางลำโพงไม่ให้ไปทางบ้านผู้ร้องเรียน ๕. ลำโพงชุดใหญ่ใช้เฉพาะทำกิจกรรมหน้าเสาธงในตอนเช้า ส่วนเวลาอื่นๆ จะใช้ลำโพงที่ติดบริเวณอาคาร และมีการสร้างที่ครอบลำโพงชุดใหญ่ทั้ง ๒ จุด ผู้ร้องเรียน ให้ข้อมูลว่า ได้รับปัญหาเรื่องเสียงดัง ทำให้นอนไม่หลับทำให้เสียสุขภาพจิต ได้รับผลกระทบช่วง ๐๗.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. รู้จักกับคณะกรรมการ

โรงเรียนเป็นอย่างดีเพราะเป็นเพื่อนของบิดา หลังจากมีปัญหาและได้ร้องเรียนปัจจุบันไม่ได้คุยกันแล้ว และรู้สึกไม่ชอบกับการดำเนินการของโรงเรียน เสนอแนะให้โรงเรียนปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น จนให้ผลการวัดเสียงไม่เกิน ๑๐ เดซิเบลเอ ก็สามารถรับได้ ปกติผู้ร้องเรียนจะทำงานตอนกลางคืนเพราะงาน ที่ต้องการสมาธิ และจะนอนในช่วงเวลากลางวัน อยู่ที่นี่มาก่อนหน้านี้ก็ไม่เคยได้รับผลกระทบเรื่องเสียงดัง ซึ่งทางครอบครัวคิดว่าน่าจะเกิดจากการสร้างตัวโรงคลุมตรงลานนอกประสงค์ของโรงเรียนทำให้เกิดเสียงสะท้อน และเกิดเสียงที่ดังขึ้นกว่าเก่า และโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนที่ไม่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่โรงเรียน โดยมีนักเรียน ประมาณ ๑,๕๐๐ คน พื้นที่โรงเรียนแค่ ๑ ไร่ กว่า เริ่มมีปัญหามาตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๖๒ สาเหตุน่าจะเกิดจากบิดา ของผู้ร้องเรียนเคยแจ้งทางโรงเรียนให้แก้ไขปัญหาจากการที่บุคลากรของโรงเรียนมีจัดงานเลี้ยงสังสรรค์หลังเลิกเรียน ทำให้เกิดเสียงดัง แต่ทางโรงเรียนไม่พอใจ หลังจากนั้นก็มีปัญหามากมาโดยตลอด โดยจะได้รับปัญหาเสียงนกหวีด และเสียงตะโกนของบุคลากรของโรงเรียน ที่ดูแลการจราจรภายในโรงเรียน เสียงจากเครื่องขยายเสียง เสียงจากกิจกรรมของโรงเรียน เช่น กิจกรรมการแข่งขันกีฬา ซึ่งก็มีทั้งเสียงกลอง เสียงร้องเพลงเชียร์ ซึ่งกิจกรรมแข่งกีฬาสีจะใช้เวลานานมากเพื่อแข่งขันเก็บคะแนนก่อนถึงวันแข่งขันกันจริงๆ ผู้ร้องเรียนได้สั่งซื้อ เครื่องวัดเสียงเพื่อเฝ้าระวัง ช่วงที่มีการแข่งขันกีฬาสีความดังจะอยู่ในช่วง ๗๐ - ๘๐ เดซิเบลเอ ซึ่งใช้เวลา ในการดำเนินกิจกรรมกีฬาสีประมาณ ๒ เดือน กิจกรรมปกติของทางโรงเรียนที่มีการใช้เสียง โดยเฉพาะ การเป่านกหวีดซึ่งจะได้ยินตลอดทั้งวันทั้งจากการจัดระเบียบจราจรภายในโรงเรียน และจากการเรียน วิชาพลศึกษา จากการสอบถามประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑๒ หลังคาเรือน ได้รับความเดือดร้อน ทั้ง ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนทั้งหมดไม่ได้รับความเดือดร้อนจากกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบเรื่องการจราจรจากผู้ปกครองมารอรับบุตรหลาน ผู้ปกครองหลายรายมาก่อนเวลา โรงเรียนเลิกหลายชั่วโมง ซึ่งมาจอดรถและติดเครื่องทิ้งไว้ ทำให้เกะกะหน้าร้าน และเกิดกลิ่นเหม็นจากท่อไอเสีย รถยนต์ ณ วันที่ลงพื้นที่ตรวจสอบ พบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามมาตรการที่เทศบาลเมืองระนองได้ ติดตามตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะไว้ในเบื้องต้น แต่ยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้ระดับเสียงต่ำกว่า ตามเกณฑ์มาตรฐานค่าระดับเสียงรบกวนและผู้ร้องยอมรับได้ ปัญหาที่ประชาชนที่อยู่โดยรอบบริเวณโรงเรียน ได้รับจะไม่ใช้กิจกรรมจากทางโรงเรียนแต่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจราจรที่เกิดจากการมาส่งและรับบุตรหลาน โดยเฉพาะช่วงตอนมารับกลับบ้าน ผู้ปกครองบางรายจะมารอรับซึ่งมาก่อนเวลาเพื่อมาจองที่จอดรถให้สามารถรับบุตร หลานตัวเองได้ในคิวต้นๆ ทำให้ต้องมาจอดรถรอริมถนนบริเวณหน้าร้าน หรือหน้าบ้านของผู้ที่อยู่ละแวกนั้น ติดเครื่องยนต์ทิ้งไว้และนั่งรอในรถ ทำให้เกิดความรำคาญเรื่องกลิ่น คิวนี้ เสียงดัง และปัญหาจราจรติดขัด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผล การตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ประเภทการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ ๖๕ ถนนเรืองราษฎร์ ตำบลเขานิวคณ อำเภอมือง จังหวัดระนอง ถูกร้องเรียนจากผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดัง จากเสียงนกหวีดของโรงเรียน และการซ้อมกีฬาฟุตบอลตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงหลายครั้งพบว่ามีผลกระทบที่ก่อให้เกิด เสียงดังจริงพร้อมกับให้คำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไข แต่ยังมีกรร้องเรียนเรื่องเสียงดังจากกิจกรรมของโรงเรียนต่อเนื่อง จึงได้ขอความอนุเคราะห์ให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต ตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ณ บ้านพักของ ผู้ร้องเรียน เมื่อวันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ โดยวัดค่าระดับเสียงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ ช่วงเวลา ๑๑.๓๐ - ๑๒.๓๐ น. ได้ผลเท่ากับ ๒๔.๘ เดซิเบลเอ ช่วงเวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ได้ผลเท่ากับ ๑๖.๑ เดซิเบลเอ ช่วงเวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ได้ผลเท่ากับ ๑๙.๒ เดซิเบลเอ และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ วัดเสียงบริเวณห้องครัวภายในบ้านพัก ช่วงเวลา ๐๗.๓๐ - ๐๘.๓๐ น. ได้ผลเท่ากับ ๒๒.๒ เดซิเบลเอ ซึ่งเกินค่ามาตรฐานทุกช่วงเวลาที่มีการวัดเสียงรบกวน

เจ้าพนักงานท้องถิ่น...

เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงใช้อำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ปรับปรุงแก้ไขระดับเหตุรำคาญ ตามคำแนะนำของสำนักงานสิ่งแวดล้อม และควบคุมมลพิษที่ ๑๕ จังหวัดภูเก็ต ดังนี้ ๑) จัดทำอาคารปิดคลุมตลอดแนวช่องเปิดกำแพงของอาคาร หรือมาตรการอื่นใด เพื่อมิให้ระดับเสียงดังจากกิจกรรมของโรงเรียน ณ ช่วงเวลาใดๆ เกินระดับเสียงรบกวน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) กำหนด ๒) ติดตั้งวัสดุดูดซับเสียง โดยรอบอาคารที่ปิดคลุม ภายในสามสัปดาห์ นับแต่วันที่รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ขอให้เพิกถอนและขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งโต้แย้งว่า ๑. ได้จัดทำผนังกันเสียงเพิ่มเติม ยาว ๑๔ เมตร สูง ๒ เมตร กันระหว่างโรงเรียนกับบ้านผู้ร้องเรียน โดยผนังกันเสียงสร้างบนกำแพงของโรงเรียน ๒. เงินอุดหนุนที่ได้รับ ในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อการพัฒนาโรงเรียน ประกอบกับความไม่ชัดเจนในคำสั่ง ที่ให้ดำเนินการโดยไม่มีรายละเอียดว่าจะต้องดำเนินการขนาดเท่าใด ทำอย่างไรบ้าง ใช้วัสดุแบบใดในการเก็บเสียง หากดำเนินการไปแล้ว แก้ไขปัญหา ไม่ได้จะส่งผลกระทบเป็นภาระค่าใช้จ่ายของโรงเรียน ประกอบกับการให้จัดทำผนังกันเสียงเพื่อลดเสียงรบกวนให้กับผู้ร้องเรียน ไม่ได้พิจารณาความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ของนักเรียนและบุคลากรภายในโรงเรียน ๓ การวัดระดับเสียงในวันที่ ๑๕ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๕ ระบุว่า ค่าระดับเสียงรบกวนเกิน ๑๐ เดซิเบลเอ โรงเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมกับการวัดเสียง การวัดเสียงอาจจะมีเสียงดัง จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่เสียงดังจากภายในโรงเรียน ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า จากการสอบถามประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง จำนวน ๑๒ หลังคาเรือน ได้รับความเดือดร้อน ทั้ง ๑๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ประชาชนทั้งหมดไม่ได้รับความเดือดร้อนจากกิจกรรมการเรียนการสอน ของโรงเรียน ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบเรื่องการจราจร จาการรถผู้ปกครองมารอรับบุตรหลาน

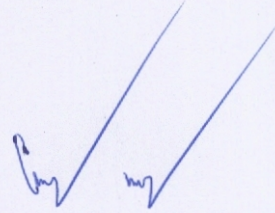
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไขเหตุรำคาญ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ กำหนดไว้ว่า “ในพระราชบัญญัตินี้ ... “...เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า (๒) นายกเทศมนตรีสำหรับ ในเขตเทศบาล...” พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใด ไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกัน ความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่า หลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ” มาตรา ๑๒ กำหนดไว้ว่า “คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่อง นั้น ” เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ พบว่า คำสั่งเทศบาลเมืองระนอง ที่ ๔๒๙/๒๕๖๔ เรื่อง มอบอำนาจ ให้รองนายกเทศมนตรีรักษาราชการแทนนายกเทศมนตรี และมอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการ แทนนายกเทศมนตรี ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ไม่ปรากฏข้อความให้นายสมชาย สายบัว ตำแหน่ง รองนายกเทศมนตรี ออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขได้ ดังนั้น นายสมชาย สายบัว จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่า นายสมชาย สายบัว ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี ไม่มีอำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓ ประกอบกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น คำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน นายกเทศมนตรีเมืองระนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าว...

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งรองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกเทศมนตรีเมืองระนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

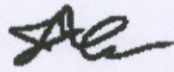
รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

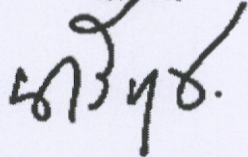
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

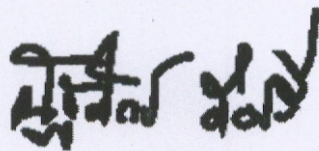
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

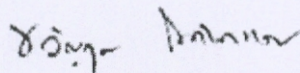
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

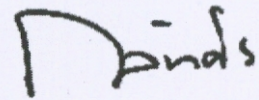
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

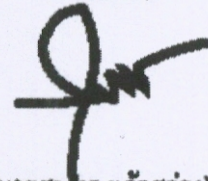
(นายณัฐกัย ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

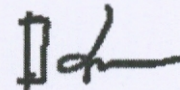
(นางขวัญฤดี โชติชนาทวีวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

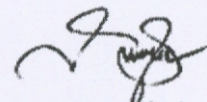
(นางสาวกัลยาศิริ กลั่นอวล)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางอรทัย หวังวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายสมชาย ตุ่นแก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ